

Publicerad 2010-12-14 17:35 av nattdagg

nattvistelse i trädgården

Det är så tyst, Ingen pratar

Ingen som stör.

Dörren ut står öppen och jag smyger ut.

Det är dagg i gräset och asfalten är våt.

Långt, långt borta kan jag höra en bil,

Men den är inte här, den kan inte störa.

Jag lägger mig ner i det blöta gräset

Lyssnar, luktar, känner

Det är så fullt med liv här,

Jag vill inte gå in, fast min hud är kall.

Det är bara hud. Mitt skal.

Jag är inte kall. Jag är varm och levande.

Jag är här.

Mina tånaglar är vackert ljusblå mot det mörka gräset.

Jag blundar i en sekund, bara en enda sekund,

Det är ljust.

Bilar kör på gatan, ingen är tyst.

Alla stör.

Dörren in är stängd, jag öppnar den tyst och går in.

Jag ska inte störa någon,

Bara tyst gå in, upp.

Sova en timme innan mamma väcker mig,

Vara en normal och acceptabel dotter, så att ingen stör.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren nattdagg med Poeter.se id #35751 innehar upphovsrätten